

V drugem delu besedila so opisana najdišča in označena je njihova starost. Za nas so pomembna najdišča v Furlaniji, na otoku Krku (v okolici Vodice in Dobrinja, kjer so bili nabrani numuliti in asiline v zgornjecuisijskih in spodnjelutecijskih plasteh) in na Rabu (med Mamonom in Loparjem ter pri Matovici, določene so bile vrste iz spodnjega, srednjega in zgornjega lutecija). Slovenijo je prepustil avtor domačim raziskovalcem.

Najobsežnejši del besedila je posvečen opisom numulitov in asilin. Med temi naj omenimo nekaj za nas pomembnih podatkov. Ze večkrat najden numulit, ki smo ga do sedaj v naših krajih označevali kot *Nummulites* aff. *campesinus*, je opisan kot nova vrsta *N. kapellosi*. Iz Kotarč (Guttaring) na Koroškem je opisana spodnjecuisijska vrsta *Nummulites pavloveci*, ki jo lahko pričakujemo tudi pri nas. Zanimiva je razvejanost razvojnih nizov skupine *Nummulites laevigatus*. V enem razvojnem nizu so vrste *Nummulites quasi-laevigatus* Pavlovec (znan iz Slovenije), *Nummulites hagni* Pavlovec (znan iz Turčije), *Nummulites laevigatus* (Bruguère). V drugem razvojnem nizu so *Nummulites manfredi* Schaub in *N. britannicus* Hantken.

Oblika *Assilina* ima H. Schaub za podrod rodu *Operculina*, čeprav dosledno opisuje vse vrste in podvrste le s podrodovnim imenom, npr. *Assilina spira spira* (De Roissy). Za nas je posebej zanimiva nova podvrsta *Assilina spira abrardi*, ki smo jo prej v naših krajih označevali kot *Ass. spira* 1, maja 1981 pa opisali kot novo vrsto *Ass. istrana* Pavlovec. Ko je izšla publikacija z opisom vrste *Assilina istrana*, so bile table za Schaubovo monografijo že natisnjene. Ta oblika je živela v spodnjem luteciju. V srednjem luteciju je znana *Assilina spira spira* (De Roissy), ki smo jo pri nas nekaj časa označevali kot *Ass. spira* 2.

Iz Goriških Brd je bila opisana vrsta *Assilina* sp. (n. sp. Peyrac, Schaub), ki je sedaj v monografiji *Ass. cuvillieri* n. sp. V zgornjecuisijskem flišu v Goriških Brdih je bila najdena *Assilina medanica* Pavlovec. To vrsto H. Schaub priznava, vendar ji prišteva le oblike B iz Goriških Brd, medtem ko oblike A uvršča v zelo podobno vrsto *Assilina suteri*, ki jo v monografiji opisuje kot novo.

Monografija H. Schaub je temeljni kamen za nadaljnje raziskave numulitov in asilin, obenem pa temeljita revizija doslej znanih vrst in podvrst.

Rajko Pavlovec

John W. Huddle & John E. Repetski: **Conodonts from the Genesee Formation in Western New York**. Geological Survey Professional Paper 1032-B, 66 strani, 32 tábel, 6 tabél. Broširano, format 29 × 23 cm, Washington, 1981.

Publikacijo je za objavo pripravil J. E. Repetski, ker njen dejanski avtor J. M. Huddle pred svojo smrtjo ni uspel končati poročila o zbranem materialu.

Formacija Genesee iz države New York se v ameriški literaturi večkrat omenja, ker vsebuje naftonosni črni skrilavec. Njene kamenine so nadrobno

raziskali številni geologi. Konodonte je prvi opisal G. J. Hinde leta 1879 in predlagal multielementne vrste. Kasneje jih je preučeval tudi W. L. Bryant.

Sedaj so bili konodonti ponovno pregledani in opisani. Pri opisu vrst sta avtorja uporabila elementno taksonomijo, po vrstnem redu pa si sledijo naslednje skupine: ploščasti, ozarkodiniformi, neoprioniodiniformi, hindeodelliformi, lingonodiniformi in lonchodiniformi elementi. Ta vrstni red verjetno ustreza tudi dejanskemu položaju posamezne skupine v multielementnem konodontnem aparatu. Podani so opisi 68 vrst konodontov; med njimi je *Polygnathus collieri* nova vrsta, *P. rhenanus marijae*, *P. asymmetricus unilabius* in *P. dubius frons* pa so nove podvrste. Na 31 tablah so upodobljeni vsi opisani konodonti. Večina primerkov je bila določena v kamenini, le redke so izolirali z iglo ali s klorvodikovo, oziroma z očetno kislino. V kameninah formacije Genesee doslej še niso našli nobenega konodontnega aparata, števila primerkov pa niso primerna za statistično določitev aparatov, ker so nekateri elementi sortirani ali presedimentirani. Tabela 1 je sestavljena iz sedmih listov, priloženih publikaciji. Na listih so zbrani rezultati 44 preiskovanih profilov z naslednjimi podatki: simbol in ime najdišča, formacija, člen ali plast, debelina enote, katalogna številka vzorca in število najdenih konodontnih elementov, podanih v enakem vrstnem redu kot pri opisu vrst. Tabela 2 prikazuje stratigrafsko razširjenost elementov, tabeli 3 in 4 pa najdišča vrst v posameznih členih formacije Genesee od zahoda proti vzhodu. Tabela 5 vsebuje primerjavo evropskih zgornjedadonskih amonitnih con z newyorškimi, tabela 6 pa srednjedadonskih in zgornjedadonskih konodontnih con v Evropi in državi New York. Meja med obema newyorškima serijama ni označena, saj tudi v evropskem stratotipu ni točno določena. Na tabli 32 je ponazorjen presek skozi bazalne plasti formacije Genesee v zahodnem in srednjem New Yorku.

Delo je popravljen in dopolnjen povzetek dolgoletnih biostratigrafskih raziskav formacije Genesee. Pregledne grafične priloge so dobrodošel pripomoček vsakemu biostratigrafu.

J. E. Repetski se je zelo potrudil pri sestavi ilustracij. Fotografije elementov so odlične. Vsak primerek je slikan vsaj z dveh, mnogi tudi s štirih strani; tudi zato bodo raziskovalci konodontov radi segali po tem delu.

Tea Kolar-Jurkovšek